

VECKOBLADET

Fredag den 30 oktober

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

33

Borgerlig dubbelmoral

Ni har kanske redan facit när VB kommer med posten. Det kan inte hjälpas. Det blir ändå några rader om det politiska läget i Region Skåne. Först några grundläggande fakta, som tål att upprepas: Valet gav s,v och mp 73 av mandaten i regionfullmäktige; den borgerliga fyrklöversen - m,c,fp och kd - fick 70. Det hade varit svårt att tolka på annat sätt än som rödgrön majoritet om inte...

Just det. Skånes Vål kom över spärren på tre procent och fick därmed de återstående 6 mandaten. Genom sin främste företrädare i valrörelsen, Per-Ingvar Magnusson (Sjöbopartiet) skyllde de den skånska sjukvårdens ekonomiska problem på invandrarna och eftersom skåningarna inte brett om att få några sådana hit, skulle räkningen för deras sjukvård betalas av staten. Därmed klarade man oförändrad verksamhet på alla skånska sjukhus ekonomiskt.

Under valrörelsen markerade t ex folkpartiets Anna-Kerstin Larsson mycket tydligt mot denna diskrimineringspolitik. Det var överhuvudtaget svårt att tänka sig att fp, c, kd knappast ens moderaterna skulle vilja ta i dem med tång.

Farliga glidningar

Nu är det helt andra toner. Alla de fyra partierna talar om att Skånes Vål är demokratiskt valt till regionfullmäktige och då är det inte längre så egendomligt om de får poster i ledningen för regionen. Att Skånes väl av egen väljarkraft inte tar sådana poster utan måste

få dem av fyrklöverpartierna hamnar i skymundan i detta sätt att argumentera. Plötsligt blir Skånes Vål nästan, som vilket annat parti som helst.

En företrädare för kristdemokraterna sa i Radio Malmöhus att Kd förhandlar inte med Skånes Vål och överväger inte att ge några platser till det partiet. Det är moderaterna, som förhandlar och eventuellt släpper platserna. Så låter man dubbelmoralen styra och förtiger det kollektiva ansvaret hos borgerligheten. För att få majoritet i regionstyrelsen - Skånes regering - behöver m,c,fp och kd gå samman i ett gemensamt valförbund med Skånes Vål. Då avstår inte ett omdömeslöst parti någon plats. De fyra gör det kollektivt.

Låt oss ändå hoppas att anständigheten vinner och att människorättsförkämparna i folkpartiet inte blir utskämda av sina maktsugna realpolitiker. Göran Persson har tagit en risk genom att ingripa i Skåne men han har framför allt, åtminstone enligt min enkla uppfattning, tagit sitt ansvar, som socialdemokratisk ordförande, när han väjdade till Lars Lejonborg och Alf Svensson att de skulle tala först med sina skånska partivänner. Bakom hans agerande ligger inte bara önskan om vänsterstyre i Skåne. Det finns också en genuin avsky för den främlingsfientlighet och segregationspolitik som är så framträdande hos Skånes Vål.

RN

Chile i Lund 1973 1998

Stormbyarna dånade i de kala träden och gatlyktornas ljus blinkade kraftlöst i det kompakta novembermörkret utanför Svaneskolan 1973. Då och då smattrade en regnskur mot aulans fönsterrutor och dränkte alla andra ljud.

Trots vädret var aulan fullsatt, och många var tvugna att stå. Lunds FNL-grupp hade arrangerat detta första solidaritetsmöte till stöd för Chiles folk efter general Pinochets maktövertagande.

Bland de många talarna fanns de amerikanska marxisterna Magdoff och Sweezy, knutna till den alltjämt existerande tidskriften Monthly Review. Både de och tidskriften spelade en stor roll för den politiska och ideologiska debatten i Lund på den tiden. Magdoffs bok om imperialismen användes av FNL-gruppens frunkurs, som studerades av åtskilliga hundra FNL-are. Lena Granhagen sjöng visor och läste texter. FNLs sånggrupp Giai Phong, Befrielsen, hade just lärt sig en ny sång: El pueblo unido.

Mötet innebar att Lunds FNL-grupp slog in på en ny linje: den tog ställning inte bara i Vietnamfrågan utan mot imperialismen i dess helhet, något som så småningom skulle leda till konflikt med DFFG centralt och SKP. På sikt fick det dessutom konsekvensen att många FNL-are hamnade i det nybildade vpk i Lund.

FNL-gruppen hade som ideell organisation fått hyra aulan till nedsatt pris. Det påkostade mötet var ändå ganska dyrt, och en entréavgift på tre kronor togs upp för att täcka kostnaderna. En vaktmästare hotade att stoppa

mötet: det ingick i överenskommelsen att det skulle vara fri entré. Konflikten löstes i godo (Nu används aulan inte så ofta längre. Kommunen tar ut så hög hyra att ingen har råd att betala den. Den är till och med för dyr för Svaneskolan själv. Dess elever har tillgång till den tio gånger i terminen.)

Detta första Chilemöte skulle följas av hundratals andra de kommande 25 åren. Varje år ända fram till slutet av 80-talet inleddes höstens politiska verksamhet med två demonstrationer: en för Tjeckoslovakien den 20 augusti och en för Chile den 11 september.

Och nu har brittisk polis gripit Pinochet, och ännu en manifestation genomfördes den 21 oktober 1998. Talarstolen vid stadshallen var delvis skymd på grund av ombyggnaden av av en del av Stortorget. Människor skyndade förbi i det grå oktobervädret. Bland talarna märktes sådana som varit aktiva för Chile alla de 25 åren. Ingemar Simonsson och Gillian Nilsson på ABF. Ett kvarts sekel. Låt oss alla hoppas att den gamle mördaren äntligen ställs inför rätta så att ännu ett av det senaste halvseklens brott mot mänskligheten kan börja läkas.

Pinochet - mördare!

Tal den 21 oktober vid optionsmöte och namaninsamling på Stortorget för att kräva att Chiles förra diktator Pinochet skall ställas inför rätta.

Santiago, Chile för 25 år sedan.

forts sid 4

Medlemsmöte i vänsterpartiet, Lund
måndag 2.11 kl 19.30
Partilokalen, Svartbrödersgatan 3.
På dagordningen bl a val av representanter i kommunstyrelsen och partiföreträdare.

Meddelas också på detta sätt

musikens makt och vanmakt
hanns eisler 100 år

En föreställning om musik och politik av och med Sven Kristersson, Olof Höjer, Stina Nordenhök samt Röda Kapellet.

En tysk kväll med doft av Berlin & Brecht men också av Hollywood!

God mat, bar & café. Öppet 18.30-23.

Söndag 8 november kl. 20.
Mejeriet

Inträde 80kr (vänsterns valaktivister får särskilt erbjudande).

Dansa själv - om du törs.

Se "siluett" med Skånes Dans-teater: Ett möte med 12 dansare och musiker från Tanzania.

Lena Josefsson förverkligar en gammal dröm, att förena afrikansk och svensk dans och skapa ett mänskligt möte. Malmöborna är hänfödda. Rikspressen full av beröm. Vb's utsände instämmer. Den är klart sevärd. Så även om Skånes Dansteater inte på samma sätt är en lundaangelägenhet längre, se den ändå.

Efter föreställningen är det afrikanskt disko i teaterns foajé. Delta själv! Om du törs!

Lunds stadsteater 29-31 okt.
Torsdag - fredag kl 19.30 lörd.
kl. 18.00

Inför helgen

I söndags kom sommartidens slut som ett alltför välbekant klubbslag i huvudet och nu står vi på nytt står vi inför årets dystraste helg, Alla Helgons Dag. Man kan förhålla sig på olika sätt inför detta faktum. Det finns t.ex. de som då vill skriva upp sig i en konstlad glättighet i ett försök att glömma verkligheten. Jag tror att man bör förhålla sig tvärtom, man ska gå in dysterheten och låta sig uppfyllas.

Bejaka alltså mörkret, låt regnet skölja ansiktet, sök upp en kyrkogård och vackla omkring där i gravlyktornas flackande sken. Förgängligt är vårt liv, allt kött är hö, blåst och kyla är vad som tillkommer oss denna november. Och ingen riktig sommar har vi bakom oss heller, inga soliga dagar på stranden eller ljumma kvällar att minnas så vårt känslomässiga immunförsvar ligger i ruiner. Och borgarna vann valet i Lund och kommer att göra precis som de vill. Förmodligen anlägger de parkeringshus i Lundagård.

Å andra sidan, livet går vidare. Ett rejält familjegräl om t.ex. ledning och fördelning av hushållsarbetet hör väl till en sådan här helg, men när det är avklarat kan man ju sätta sig ner, äta nåt litet men gott och, om det nu finns någon

som det lyster, tömma en klar mot mörkret och kylan. Man kanske rentav kan kura sig samman med någon lämplig medmänniska och dra en varm filt över sig. Det ska väl gå att överleva den här Allhelgonahelgen också.

Skånsk Halloween

Ett annat sätt att skingra mörkret är att göra en lykta. Det amerikanska Halloweenfirandet verkar ju nu sprida sig hit, jag antar med hjälp av Köpmannaföreningen som ju har givit oss både Mors och Fars dag och som också håller på att prångla ut St Valentins dag-firande. Halloween betyder egentligen kvällen före Alla Helgons dag, och är en afton knuten till ett äldre keltiskt firande av diverse ondskefulla makter.

I USA springer barnen denna kväll från dörr till dörr och tigger pengar och godsaker med hjälp av godsaker och masker, och särskilt då den urgröpta röda pumpan där ett ljus brinner inuti. Men i historien som gav upphov till denna lykta var den inte gjord av en pumpa utan av en rova. Och därmed är vi framme vid poängen: här i Skåne har vi ju en levande tradition i att göra betylktor. Jag kan inte var ensam om att ha gjort sådana som

liten. Strunta alltså i pumpan, gör en betylkta.

Hur man gör? Ja, först skaffar man en välväxt sockerbeta. Jag vill verkligen inte uppmana till brott, men man ser dem ju i väldiga högar så här års och det är ett faktum att om det levereras någon sockerbeta färre till bruket (Örtofta, Köpmannebro och Jordberga återstår, det senare bara något år till) så skonas EG:s hårt pressade budget för jordbrukssubventioner. Och Sockerbolaget, förr alla sockerbitars moder, är ju uppköpt av de multinationella danskarna i Danisco.

Allt nog, man tar sin sockerbeta och skrubbar den ordentligt från medföljande lera. Sen skär man av en centimeterbred skiva i tjockändan så att den blivande lyktan får en bra bas att stå på och sen själva tippen på betan i andra änden. Därefter vidtar ett stadium där man s.a.s. skalar betan, dvs. tar bort mörka partier och ojämnheter så att det friska vita betköttet lyser fram. Det kan göras med potatis-skalare.

Ät och lär

Nu tänker vi oss att vi ska göra en lykta för stationärt bruk, t.ex. på balkongen – mobila lyktor måste



ha en annan konstruktion som jag har dessvärre har glömt. Vi skär då av en två-tre cm tjock bottenplatta: där ska ljuset stå och man kan gröpa ur en liten ljushållarplats. Men överdelen är nu den som måste bearbetas: den ska i princip bli ihålig så att det finns plats för ljus och låga. Ta ur så mycket som möjligt utan att förstöra väggen. Bjud gärna barnen på det saftiga innanmätet – det är sött och nästan gott. Förtäringen är pedagogisk (var kommer socker ifrån?) och kan åtföljas av inläring av namnen på de kvarvarande sockerbruken (plus raffinaderiet i Arlööv) och barnen kommer att minnas den hela sitt liv.

Gör nu en skorsten till lyktan genom att sticka ett litet hål i toppen där rökgaserna kan komma ut. Skär också ut ett litet jack i nederkanten så att det kan komma in syre. För sen är det nämligen dags: ett stearinljus placeras på fundamentet, man tänder på och lägger på den spetsiga ovandelen. Man släcker lampor omkring och ser nu i mörkret hur betan blir nästan som självlysande genom det milda ljusskenet inifrån. Trevlig helg!

Lucifer

Inför fyra års ökenvandring (2)

I VB nr 32 började jag diskutera vad vänstern i Lund ska göra nu när den rödgröna majoriteten i kommunen har fallit. Jag hävdade att vi skulle kunna bli det ledande lokala oppositionspartiet. Jag menade också att vi hade en långt viktigare roll än på många år att spela på andra nivåer än Lundaarenan: i partiets ledande organ och diskussioner, i partidistriktet och i regionpolitiken.

En sak har klarat sen förra veckan: kommunalnämnderna kommer att avvecklas. Det ska naturligtvis beklagas men innebär samtidigt en lättnad, eftersom det fanns en betydande minoritet i partiet som inte gillade/trodde på kdn-reformen. Nu försvinner det bekymret.

Vad som därmed också borde försvinna är tankarna om att försöka återuppliva partiets stadsdelorganisationer. Första gången de fanns hade de försäljningen av partitidningen Ny Dag som sitt materiella huvudmotiv. Ny Dag och stadsdelgrupperna tynade bort ungefär samtidigt. I det senare försöket till återupplivande var kdn-arbetet grunden. Med det arbetet borta torde utsikterna till en meningsfull stadsdelorganisering vara lika med noll.

Med maktförlusten i kommunen bortfaller en hel rad viktiga politiska uppdrag och därmed inflytande. Partiorganisationens ekonomi drabbas mindre. I kraft av valresultatet får vi en tjänst som partiföreträdare och ökat partistöd, och mindre pengar behöver skickas vidare till distriktet som också har fått en massa nya resurser tack vare framgången i regionvalet.

Vad ska vi använda pengarna till?

Med mina erfarenheter från långvarigt engagemang på olika ställen i partiet är prioriteringen lätt: till en bättre fungerande partiexpedition, där den som ringer eller knackar på kan vänta sej att någon finns där och reagerar. Att inkommande post (t.o.m. den elektroniska) snabbt hamnar dit den ska. Det är en service som både medlemmarna och yttervärlden behöver, och det är naturligtvis åstadkommandet av en sådan service som är ett huvudsyfte med det kommunala partistödet.

Denna lokalbevakning kan teoretiskt ordnas på olika sätt, men i praktiken torde ett av dem vara överlägset: en mångsidigt kompetent, heltidsanställd (eller i alla fall heltidsengagerad) person. Det talar för en tjänst med partiföreträdarrollen i botten men med kom-

pletterande arbetsuppgifter – och lönemedel.

Styrelsen

Det är inte minst för styrelsens skull som det behövs en stark och engagerad ombudsman/expeditör/partiföreträdare – kalla det vad man vill. Vederbörande måste delta i styrelsens arbete (naturligtvis finna med på dess möten), hålla ordning på papper, undervisa nya medlemmar om rutiner, allmänt stå för kontinuitet. Kan styrelsen räkna med ett sådant stöd blir dess arbete både lättare och meningsfullare, och det blir också lättare att rekrytera personer dit.

Vad rätt person som funktionär kan åstadkomma har vänsterpartiet ett utmärkt exempel på från Växjö. Undrar hur det ska gå för dem nu när Lennart Wärmby försvunnit till riksdagen.

Till funktionärens fortsatta uppgifter hör rimligen det fortsatta praktiska arbetet med Veckobladet, dvs. adressering och distribution. Som en av VB-redaktörerna är jag naturligtvis partisk i min önskan att tidningen ska leva kvar, och jag önskar mej en funktionär som själv är glad i att skriva. Men blir det kollision mellan uppgifterna kan jag tänka mej att VB får stryka på

foten. Funktionären måste få ägna huvuddelen av sin tid åt annat.

Större synlighet

Till detta andra hör den yttre agitationen och opinionsbildningen, i andra former än VB. Det är något som bland annat har efterlysts av Ung vänster. Fler tormöten, fler bokbord. Ung vänster ordnar säkert en hel del sånt på egen hand, men med stöd från partiet blir det mer och bättre.

Studier hör också till det som Ung vänster efterlyser. Det är en svaghet att den intressantaste marxistiska diskussionen i dagens Lund inte förs i vänsterpartiet (och verkligen inte i Ung vänster) utan i Socialdemokratiska studentklubben. Möjligen är vi bättre än de på feminism och sannolikt på ekologi, men vi behöver bättre och oss inom alla våra tre teoretiska grundpelare.

Dessa mina båda inlägg har handlat om partiverksamhetens inriktning och arbetets förutsättningar. I en avslutande artikel tänker jag ta upp "överbyggnaden", dvs. vilka idéer och vilken politik vi egentligen bör föra fram.

Gunnar Sandin

Recept på rödgrön röra

Det är, i skrivande stund, inte klart vem som kommer att få makten i Skåne. En rödgrön röra eller en borgerlighet stödd av det invandrarfientliga Skånes Vål. Socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet har tillsammans dragit upp riktlinjer för det politiska samarbetet under mandatperioden 1999-2002.

Inledning

Denna överenskommelse utgör fundamentet för det politiska samarbete som under-teknade partier avser att bedriva under den kommande mandatperioden. Det ligger ett stort värde i att det politiska samarbetet är långsiktigt och varaktigt under denna mandatperiod. Samarbetet ska ske med beaktande av respektive partis program och utfästelser i allmänna val. Detta gör att överläggningar och kompromisser ska vara ett naturligt arbetssätt. Det är också under-teknade partiernas ambition att nå så breda och hållbara majoriteter som möjligt samt att detta vinner så bred förankring som möjligt hos den skånska befolkningen och de skånska kommunerna.

Demokrati och regional självstyrelse

Medborgarna i Skåne har fått en unik möjlighet, genom försöksverksamheten i Region Skåne, att utveckla den regionala demokratin och den regionala självstyrelsen.

Det kräver ett politiskt ledarskap som bygger på en solidarisk och humanistisk människosyn - alla människors lika värde - samt att de politiska partierna förmår att samlas kring stabila och hållbara majoriteter med bred förankring i Skåne.

I förslag till utvecklingsprogram för Skåne anges några viktiga principer som det här finns anledning att upprepa och betona:

Hela Skåne ska utvecklas. Balansen i landskapet är viktig. En vi-anda för hela regionen ska eftersträvas. Alla insatser och prioriteringar som görs inom olika sektorer ska ses i ett helhetsperspektiv på Skånes utveckling. Skåne blir en stark och handlingskraftig region genom att många engageras. Vårt geografiska läge innebär både hot och möjligheter som ska ägnas stor uppmärksamhet.

Hälso- och sjukvården

De strukturförändringar som lagts fast för den skånska hälso- och sjukvården ska fullföljas i en takt som gör det möjligt att förankra dessa beslut hos befolkningen, kommunerna samt personalen. En given förutsättning och ett krav för

att detta ska vara möjligt är att hälso- och sjukvården, samtidigt med de nödvändiga förändringarna, tillförs ytterligare resurser. Den från regeringen tidigare utfästa medeltilldelningen får anses vara garanterad genom det samarbete som sker på riksplanet mellan under-teknade partier. Därtill kommer den ansökan till Inrikesdepartementet om extra statsbidrag för åren 1998 och 1999 med 300 Mkr för respektive år som Sammanläggningsdelegerade beslutat om den 25 juni 1998. Direkta förhandlingar kommer att upptas med regeringen.

1. Samtliga tio sjukhus i Skåne ska vara kvar. Samarbetet mellan de stora och de små sjukhusen utvecklas så att fördelarna med både stordrift och småskalighet tas till vara. Helheten för Skåne måste hävdas i alla sammanhang så att utvecklingen inte går i riktning mot att sjukvårdsdistrikten agerar som om de vore egna landsting.

2. Samtliga sjukhus ska ha ett akut omhändertagande med möjlighet till inläggning dygnet runt. Det innebär att även våra minsta sjukhus i Simrishamn och Landskrona ska ha kvar ett akutmedicinskt omhändertagande dygnet runt.

3. Den sjukvårdsstruktur vi bygger för framtiden ska bland annat innehålla en satsning på förebyggande arbete, öppna vårdformer och utbyggnad av närsjukvården samt en ökad samverkan med kommunerna. Primärvården kommer därför att prioriteras genom tilldelning av mer resurser och primärvården får därmed ett ökat ansvar och en mer framträdande uppgift i takt med att vårdplatser avvecklas.

4. Som framgår av ambulansutredningen är ambulanssjukvården den yttersta länken i vårdkedjan. Ambulanssjukvården är således mycket viktig för en fungerande akutsjukvårdsorganisation. Sammanläggningsdelegerades beslut gällande samantfattande mål för verksamheten och den allmänna inriktningen för en samordnad ambulanssjukvård i enlighet med utredningen ska gälla. Resurser måste avsättas så att ambulanssjukvården kan ge den säkerhet och trygghet som behövs för att vi ska kunna effektivisera akutsjukvården.

5. Hemsjukvården ska utvecklas. Detsamma gäller samarbetet med kommunerna. Under perioden bör det också ske en ökad satsning på kvalificerad vård i hemmet och vård i livets slutskede. Samarbetet med kommunernas socialtjänst samt handikapp-och

patientorganisationerna intensifieras.

6. Personalen garanteras fortsatt anställningstrygghet under perioden 1999 - 2000. Anställningstryggheten har gett nödvändig stabilitet i förändringsprocessen och Region Skåne ska vara en bra arbetsgivare som kan rekrytera efter kompetens för framtiden. Vi är medvetna om att några år in på 2000-talet kommer det stora pensionsavgångar, vilka i kombination med små ungdomskullar kan komma att leda till bristsituation med konkurrens om välutbildad personal. Det är därför viktigt att Region Skåne bedriver ett nära samarbete med kommunerna gällande vård- och omsorgspersonal, så att vi klarar våra respektive personalbehov över tiden. Svag löneutveckling, ofta oregelbundna arbetstider, ofrivilligt deltid samt i vissa fall bristfälliga arbetsmiljöer kan vara orsaker till svårigheterna att nyrekrytera och behålla personal samt att rekrytera elever, både ungdomar och vuxenstudenter, till utbildning. Många av de tjänster som utlyses är tillfälliga eller vikariat, vilket också kan försvåra rekryteringen. Det är därför viktigt att anställd personal får tilltalande arbetsvillkor, med möjlighet att själva påverka sin arbetssituation, samt erforderliga utvecklingsmöjligheter. Vi avser därför att ta de initiativ som krävs för att säkerställa personalförserjningen, personalutbildningen, kompetensutvecklingen och en stimulerande arbetsmiljö.

7. Nyinvesteringarna under de närmaste åren ska vara följande:

- Nya lokaler för röntgen i Malmö
- Barnmedicinskt centrum i Lund
- Om- och tillbyggnad av kvinnokliniken i Malmö
- Ny vårdplatsenhet i Trelleborg

Regional utveckling

Det största hotet mot en positiv utveckling i Skåne är arbetslösheten. Regionfullmäktige ansvarar för att en offensiv näringspolitik kommer till stånd i regionen. Region Skåne kommer fr o m år 2000 att, i samarbete med andra intressenter, skriva tillväxtkontrakt med staten som utifrån utvecklingsprogrammet ska samordna regionens och statens resursinsatser för regionens utveckling. Dessa tillväxtkontrakt kommer att kräva att regionen kan ställa upp med resurser för olika insatser.

Länsarbetsnämndens försök med friare hantering av arbetsmarknads-

medlen bygger på en tillväxtorienterad arbetsmarknadspolitik och har därmed en tydlig koppling till regionfullmäktiges ansvar för näringslivsfrågorna. Detta samarbete måste utvecklas ytterligare för att kunna klara det gemensamma uppdraget.

Om denna politik ska vara framgångsrik och gynna en regional balans och en ökad sysselsättning krävs det att de lokala möjligheterna tas tillvara. Varje del av Skåne måste få utvecklas utifrån sina förutsättningar. Först då säkras en livskraftig utveckling.

Den ekonomiska tillväxten måste också vara långsiktig hållbar. Tillväxt är nyckeln till en bättre framtid endast under förutsättning att den ökade tillväxten förenas med en aktiv miljöpolitik. En tillväxt som tär på naturtillgångarna är oacceptabel och kortsiktig. En omställning mot ett ekologiskt hållbart samhälle kommer att utgöra en viktig drivkraft för nästa stora tillväxtsprång.

I denna process ska Region Skåne vara ett offensivt och gott föredöme för den omställning som krävs för att möta framtidens krav på en över tiden uthållig samhällsutveckling.

Kollektivtrafiken

Kollektivtrafiken är av strategisk betydelse för Skåne, såväl närings-, miljö-, regional- som välfärds- politiskt. Kollektivtrafiken är för många människor det enda resealternativet och säkerställer de arbets- och utbildningsresor som annars krävt flyttning från hemorten. Även beträffande rena fritidsresor spelar kollektivtrafiken stor roll. För ett stort antal människor är kollektivtrafiken nödvändig därför att det är det enda resealternativet. Kollektivtrafiken i Skåne bör byggas ut både på regional och lokal nivå.

Det är nu viktigt att utforma en gemensam "Skånetaxa" som upplevs som bra och rättvis för hela Skåne. Under mandatperioden ska ett Skånekort tas fram som gör det möjligt att enkelt och för ett rimligt pris kunna resa kollektivt inom hela Skåne. Några taxehöjningar, i syfte att ändra kostnadstäckningsgraden, ska inte ske under mandatperioden.

Kristianstad den 12 oktober 1998

Uno Aldegren för Socialdemokraterna,
Ann-Mari Cambell för Vänsterpartiet och
Anders Lindeberg för Miljöpartiet de gröna

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....



FLAMMA STOLT MOT DUNKLA SKYAR!

Olof Norborg "känner en stor trötthet" (VB 27), och jag kan försäkra honom att han är i gott sällskap. Jag är ytterligare en av de många partimedlemmar som har svårt att engagera sig i den form av obsolet stalinismdebatt som Ulf Nymark envist försöker blåsa nytt liv i (VB 24 och 30).

I VB 32 får Ulf stöd av Monica Bondesson och Sven-Hugo Mattsson, som redovisar sina lidanden av att "få Flamman i brevlådan". Visst är Flamman, som de säger, "en belastad och kontroversiell tidning", men vore det inte rimligare att ta ställning till Flamman som den nu är än som den en gång var?

Ulf, Monica och Sven-Hugo är medlemmar i Vänsterpartiet trots att partiet genom sin historia är minst sagt "belastad och kontroversiell". De var också — om jag inte misstar mig — frivilligt och med berätt mot medlemmar i VPK, medan detta icke blott var uttryckligen kommunistiskt utan också stod på vänskapligaste fot med Sovjetunionen och dess satellitstater. Väntar ni er att jag skall vägra umgås med er för den sakens skull?

Själv har jag betraktat mig som kommunist (vad jag nu månne menar med det) sedan 1966, och jag gör så än. Däremot avstod jag av ideologisk renlärighet (eller kanske mest av feighet?) från att gå med i partiet tills det gjort sig av med sin stalinistiska ballast i början av 1990-talet. Jag har sålunda (åtminstone i detta sammanhang) ett samvete så rent, att det borde tillfredsställa till och med Ulf Nymark. Och ändå, kära Ulf, Monica och Sven-Hugo, kan jag försäkra er att jag inte ser ner på er för ert "belastade och kontroversiella" förflutna. Allt är förlåtet!

Vad beträffar Flamman har jag aldrig haft tillfälle ta del av dess spalter förrän också min brevlåda förenades av ett par provnummer för några månader sedan. Tyvärr måste jag säga, att jag fann den tämligen mesig — långt ifrån den revolutionära glöd som namnet antyder. Men ändå:

Sätt den jäveln på cellen

Den djupa ogrumlade glädjens klara källa. Det är sällan man har så stora känslor numera. Nyheten om att en spansk domare har begärt att Augusto Pinochet skall lämnas ut till Spanien för att ställas inför rätta och förhoppningsvis dömas för tortyr och mord på spanska medborgare, är ett undantag. Jag blev fullständigt till mig. Jag skall inte spekulera i juridiska, spetsfundigheter, eller i hur det hela kommer att sluta. Det är klart att jag vill att den vidrige mördaren skall dömas. Men själva principen är nästan ännu viktigare: Att en diktator aldrig kan känna sig säker. Det internationella rättssystemet gör honom till ett jagat villebråd. Märk väl. Han är inte rättslös, var mans niding, som vissa kanske önskar, men han grips och får sin sak prövad i en rättssäker process, med juridiska ombud och det hela. Han är precis som alla andra som misstänks för svåra brott. Det är det som är den viktiga poängen. "Sätt han på cellen bara!"

Om Pinochet utlämnas till Spanien och döms där ger det samtidigt viss upprättelse för offer och anhöriga i andra länder och för chilensare i Chile som lidit under diktaturen. Och Spanien är kanske bara början. Flera länder kan mycket väl följa efter. Chile är väl tyvärr uteslutet.

Även i andra sammanhang har rättssystemet visat sig överleva och korrigera odemokratiska samhällssystem. Judisk egendom som konfiskerades av nazisterna lämnas tillbaka till de legitima ägarna, ibland är vägarna dit alltför långa och krångliga, och fastigheter, företag mm, som "socialiserades" utan stöd i lag fick lämnas tillbaka till de legitima ägarna efter realsocialismens sammanbrott för några år sedan. Det finns många anledningar att ropa: leve "lagens långa arm".

Rolf N

en tidning som väcker sådana känslor kan bara inte vara helt dålig. Så, stärkt i anden av Ulfs, Monicas och Sven-Hugos reklamkampanj, skickar jag in prenumerationsavgiften. Man kan ju alltid hoppas att tidningen lever upp till sitt dåliga rykte.

Örjan Wikander

Chile i Lund...

forts från sid 1

Presidentpalatset bombats. Skningslös terror får fria tyglar när Pinochet släppte lös bödlarna på gatorna. Santiagos Nationalstadium ekar dag efter dag av skottsälvor från avrättningarna och av de torterades skrik. Sångaren Victor Jara får fingrarna avhuggna. Spela nu! hånar Pinochets hantlangare innan de dödar honom.

Victor Jara spelar än. Hans sånger ljuder över hela världen, också här i Lund. Och diktatorn Augusto Pinochet är gripen anklagad för folkmord och andra brott mot de mänskliga rättigheterna. Han bevakas av polis i London.

Två spanska domare har samlat bevismaterial om Pinochets mord på 300 spanska medborgare.

Det är 25 år sedan folkmordet i Chile inleddes. Det fortsatte år efter år. Alltjämt påträffas massgravar i avlägsna delar av landet. Länge föreföll Pinochet oåtkomlig. Han paraderade i sin pråliga uniform. Han bjöds på te hemma hos Margaret Thatcher.

Det är viktigt för alla Pinochets offer, de mördade, de torterade, de landsflyktiga, det är viktigt för Chile, för människor i hela världen, för de mänskliga rättigheterna, för demokratin och för att FN att Pinochet ställs inför rätta, att bevisen mot honom framläggs så att alla ser omfattningen av hans förbrytelser, och att han döms.

Det är viktigt att visa andra folkmördare, en Slobodan Milosevic, en general Vlado, att folkmord och andra brott mot de mänskliga rättigheterna utreds och bestraffas. Vi firar i år de mänskliga rättigheternas år. Varje sammanträde i kommunfullmäktige inleds med en uppläsning ur FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna. Detta får inte vara till intet förpliktigande. De mänskliga rättigheterna måste försvaras. Förbrytarna mot mänskligheten måste ställas inför domstol.

Är inte detta självklart? Finns det någon som är emot de mänskliga rättigheterna?, frågar kanske någon.

Tyvärr är det inte självklart. Starka finansiella och politiska intressen stod bakom Augusto Pinochet när han störtade den demokratiska regimen och inleddes sin terror. De fortsatte att stödja honom under de följande åren. De är förfärade över att han nu har gripits. De är förfärade inför utsikten att hand brott skall avslöjas - och därmed också deras delaktighet.

Mycket starka krafter, finansiella krafter, reaktionära politiska krafter, profitlystna marknads-krafter, i hela världen agerar nu för att Pinochet ska frigges och för att rättegången ska inställas.

Margaret Thatcher kräver det öppet. Andra försöker uppnå ett frisläppande genom att hänvisa till procedurregler. Tidningar som i andra sammanhang högljutt försvarar de demokratiska rättigheterna är anmärkningsvärt tysta. Från Per Ahlmark har hitintills inte ett ljud hörts.

Det vore en katastrof för mänskligheten, för alla humana värden, om mörkrets makter skulle kunna tvinga fram ett frisläppande av Augusto Pinochet och därmed förhindra rättegången mot honom.

Vi måste förhindra det, med våra röster. Det är därför vi idag genomför en namninsamling här i Lund och på andra platser i världen.

Gunnar Stensson



Om Flamman för sista gången?

Nej, Monica Bondesson och Sven-Hugo Mattsson, jag förstår inte det logiska i att om man i likhet med Ulf Nymark, Monica, Sven-Hugo och jag ville skärpa vpk's kritik österut på 80-talet, så måste man därför hysa sådan motvilja mot dagens Flamman att man inte kan acceptera att få två nummer av den i brevlådan.

Det tycks mig handla väldigt mycket om känsla och väldigt lite om logik.

Olof Norborg

RÖDA KAPELLET Sö 1.11 kl 18.00. Repetition av Eisslerprogrammet på Mejeriet.

VECKOBLADET
Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Rolf Nilson.
Näste redaktör: Karin Blom

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.